

A kétyi medve

Hát már nagyon régen volt, amikor édesanyámmal lementünk a tóhoz pokrócot mosni. A víz pont jó volt – se mély, se sekély nem volt, éppen megfelelő volt a pokróc mosáshoz. Már kezdett beszürkülni, de mi azért még csak dolgoztunk. Éppen raktam a pokrócot a kosárba, felnéztem és láttam, ahogy egy nagy barna valami áll a fák között.

- Jaj, édesanyám! Medve! – kiáltottam.

Édesanyám is meglátta azt, amit én is, és csak úgy rohantunk. A nagy rohanás közben találkoztunk János bácsival, akinek elmondtuk, hogy mit láttunk.

- Jaj, ne butáskodjatok! Kétyen nincs medve! – mondta.

- Ha nem hiszi, jöjjön velünk! – mondtam, miközben levegőt alig kaptam nagy ijedtemben. Visszamentünk János bácsival. Mi édesanyámmal ijedten álltunk míg János bácsi bement megnézni, hogy biztos medve volt-e az, amit láttunk.

Kiderült, hogy amit mi medvének hittünk az csak egy farönk volt. Ha az a farönk medve lett volna, az én történetem is tovább tartott volna.

Pákozdi Dorina, 7. oszt. tanuló. A történetet Bohák Valéria elmondása szerint dolgozta fel.